

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

IETEIKUMI

EIROPAS SISTĒMISKO RISKU KOLĒĢIJA

EIROPAS SISTĒMISKO RISKU KOLĒĢIJAS BRĪDINĀJUMS

(2022. gada 22. septembris)

par neaizsargātību Savienības finanšu sistēmā

(ESRK/2022/7)

(2022/C 423/01)

EIROPAS SISTĒMISKO RISKU KOLĒĢIJAS VALDE,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu ⁽¹⁾ un jo īpaši tā IX pielikumu,

Ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1092/2010 (2010. gada 24. novembris) par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu ⁽²⁾ un jo īpaši tās 3. panta 2. punkta c) apakšpunktu, kā arī 16. un 18. pantu,

ņemot vērā Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas Lēmumu ESRK/2011/1 (2011. gada 20. janvāris), ar ko pieņem Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas Reglamentu ⁽³⁾, un jo īpaši tā 18. pantu,

tā kā:

- (1) Savienības finanšu sistēma līdz šim izrādījusies noturīga pret pieaugošo ģeopolitisko spriedzi un ekonomisko nenoteiktību. Tomēr kopš 2022. gada sākuma palielinājusies postoša riska scenāriju īstenošanās iespējamība, un to saasinājušas nesenās ģeopolitiskās norises. Finanšu stabilitātes riski var materializēties vienlaicīgi, tādējādi savstarpēji mijiedarbojoties un pastiprinot viens otra ietekmi. Pieaugošā ģeopolitiskā spriedze izraisījusi enerģijas cenu pieaugumu, radot finansiālas grūtības uzņēmumiem un mājsaimniecībām, kas joprojām atgūstas no Covid-19 pandēmijas negatīvajām ekonomiskajām sekām. Turklāt inflācija, kas ir augstāka, nekā gaidīts, palielina finansēšanas nosacījumu stingrību.
- (2) Šādas norises negatīvi ietekmē Savienības makroekonomiskās perspektīvas. Iekšzemes kopprodukta (IKP) pieauguma prognozes 2023. gadam ir pārskatītas un samazinātas, un ir palielinājusies recesijas iespējamība 2022./2023. gada ziemā. Lejupvērstie riski dažādās dalībvalstīs atšķiras, jo īpaši ņemot vērā to atšķirīgo atkarību no enerģijas importa no Krievijas un ražošanas ķēžu atšķirīgo energointensitāti. Kopumā iespējamība, ka īstenosies postoša riska scenāriji, ir atkarīga no turpmākas ģeopolitiskās spriedzes eskalācijas; ekonomiskās lejupslīdes apmēra un ilguma; un augstās inflācijas saglabāšanās.

⁽¹⁾ OV L 1, 3.1.1994., 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 58, 24.2.2011., 4. lpp.

- (3) Eiropas Sistēmisko risku kolēģija (ESRK) jau paudusi bažas par paaugstinātu nenoteiktību un palielinātu iespējamību, ka šā gada sākumā īstenosies postoša riska scenāriji (*). Turpmākais finanšu stabilitātes risku pieaugums tagad pamato vispārēja brīdinājuma izdošanu saskaņā ar ESRK pilnvarām. Konstatēti trīs nopietni sistēmiskie riski finanšu stabilitātei.
- (4) Pirmkārt, makroekonomiskās perspektīvas pasliktināšanās apvienojumā ar stingrākiem finansēšanas nosacījumiem nozīmē, ka atkal palielināsies nefinanšu sabiedrību (NFS) un mājsaimniecību bilanču spriedze, jo īpaši sektoros un dalībvalstīs, ko visvairāk ietekmē strauji augošās enerģijas cenas. Šādas norises negatīvi ietekmē NFS un mājsaimniecību parāda apkalpošanas spēju.
- (5) Otrkārt, finanšu stabilitātes riski, ko rada straujais aktīvu cenu kritums, joprojām ir nopietni. Tas var izraisīt lielus zaudējumus tirgus vērtībā, kas savukārt var palielināt tirgus svārstīgumu un radīt likviditātes problēmas. Turklāt enerģijas un preču cenu līmeņa un to svārstīguma pieaugums izraisīs lielus papildu nodrošinājuma pieprasījumus šādu tirgu dalībniekiem. Tas dažiem dalībniekiem radījis likviditātes problēmas.
- (6) Treškārt, makroekonomisko perspektīvu pasliktināšanās negatīvi ietekmē aktīvu kvalitāti un kredītiestāžu rentabilitātes prognozes. Lai gan Eiropas banku nozare kopumā ir labi kapitalizēta, makroekonomiskās perspektīvas izteikta pasliktināšanās nozīmētu kredītriska atkārtotu pieaugumu laikā, kurā dažas kredītiestādes joprojām risina ar Covid-19 pandēmiju saistītās aktīvu kvalitātes problēmas. Kredītiestāžu noturību ietekmē arī strukturāli faktori, tostarp kapacitātes pārpalikums, jaunu finanšu pakalpojumu sniedzēju konkurence, kā arī kibernetikas un klimata riski.
- (7) Papildus šiem trim nopietnajiem finanšu stabilitātes sistēmiskajiem riskiem ESRK konstatējusi arī šādus paaugstinātus sistēmiskos riskus.
- (8) Daudzās dalībvalstīs mājokļu nekustamā īpašuma sektora neaizsargātība 2022. gada pirmajā pusē turpināja palielināties, pateicoties straujam mājokļu cenu un hipotekāro aizdevumu pieaugumam, kas nozīmē turpmāku ciklisko risku uzkrāšanos. Tomēr gaidāms, ka augošās hipotekārās procentu likmes un parādu apkalpošanas spējas pasliktināšanās mājsaimniecību reālo ienākumu samazināšanās dēļ radīs lejupvērstu spiedienu uz mājokļu cenām un novedīs pie ciklisko risku materializēšanās.
- (9) Makroekonomiskās perspektīvas pasliktināšanās arī pastiprina problēmas komerciālā nekustamā īpašuma (KNĪ) nozarē, atspoguļojot augošās finansēšanas izmaksas un būvniecības cenas, sarežģījumus būvmateriālu piegādē, kā arī strukturālās tendences, piemēram, mazāku pieprasījumu pēc biroja telpām. Ņemot vērā to, ka peļņas norma Savienības KNĪ sektorā jau tā ir zema, šīs norises varētu padarīt dažus esošus vai plānotus KNĪ ieguldījumu projektus nerentablus, palielinot saistību neizpildes risku un palielinot bažas par ienākumus nenesošiem aizdevumiem, kas saistīti ar KNĪ un kuru līmenis jau ir augsts un turpina pieaugt.
- (10) Karš Ukrainā palielinājis liela mēroga kiberincidentu iespējamību, kas var radīt traucējumus kritiskai ekonomikas un finanšu infrastruktūrai un kavēt galveno ekonomikas un finanšu pakalpojumu sniegšanu.
- (11) Ekonomiskās izaugsmes palēnināšanās un stingrāki finanšu nosacījumi negatīvi ietekmē valsts parāda dinamiku vidējā termiņā. Augstas valsts parādsaistības joprojām ir viena no galvenajām makroekonomiskajām ievainojamībām vairākās dalībvalstīs.
- (12) Tā kā palielinās sistēmiskie riski finanšu stabilitātei, vajadzīga izlēmīga politiska reakcija. Savienības finanšu sektora noturības saglabāšana vai uzlabošana joprojām ir būtiska, lai nodrošinātu tā spēju atbalstīt reālo tautsaimniecību, īstenojoties finanšu stabilitātes riskam.

(*) 2022. gada 31. marta paziņojums presei pēc ESRK Valdes 45. kārtējās sanāksmes 2022. gada 24. martā un 2022. gada 30. jūnijā paziņojums pēc ESRK Valdes 46. kārtējās sanāksmes 2022. gada 23. jūnijā, kas pieejami ESRK tīmekļa vietnē www.esrb.europa.eu

- (13) Savienības un nacionālās banku un nebanku finanšu sektoru uzraudzības iestādes veicina Savienības finanšu sektora noturību, uzraugot un novēršot finanšu sistēmas un to kompetences jomā esošo iestāžu neaizsargātību, un cieši sadarbojoties savā starpā. Attiecīgajām iestādēm būtu jāizmanto visi mikroprudenciālie un makroprudenciālie instrumenti, lai ierobežotu šādus riskus un mazinātu to ietekmi, ja šādi riski īstenosies. Ja makroprudenciālie instrumenti nav pieejami, iestādēm var nākties izmantot savas uzraudzības pilnvaras, lai mazinātu finanšu stabilitātes riskus un nodrošinātu, ka netiek apdraudēti tirgi. Cieša koordinācija starp attiecīgajām iestādēm uzlabotu politikas risinājumu efektivitāti un lietderību, jo īpaši, lai novērstu starpnozaru un pārrobežu riskus, vienlaikus izvairoties no procikliskuma, tirgus sadrumstalotības un negatīvām ārējām sekām citām dalībvalstīm.
- (14) Kredītiestādes var darboties kā pirmā aizsardzības līnija, nodrošinot, ka to uzkrājumu veidošanas prakse un kapitāla plānošana pienācīgi ņem vērā paredzamos un neparedzētos zaudējumus, ko var izraisīt riska vides pasliktināšanās. Tas ietver pašu kapitāla prognožu proaktīvu un regulāru pielāgošanu saskaņā ar pamatscenāriju un nelabvēlīgajiem scenārijiem. Pēdējiem minētajiem būtu jāatspoguļo pietiekami konservatīvi un atjaunināti makroekonomiskie scenāriji, pieņemot, ka ilgstošos periodos pastāv nopietns, bet ticams stress. Kredītiestādēm būtu arī jānodrošina to īstermiņa likviditātes risku laba pamanāmība un konkrēti ārkārtas rīcības plāni šādu risku novēršanai. Tas ir arī svarīgi, lai noteiktu, vai īstenosies finanšu stabilitātes riski, un lai saglabātu uzticību kredītiestādēm.
- (15) Papildinot kredītiestāžu riska pārvaldības praksi, mikroprudenciālās un makroprudenciālās kapitāla rezerves, kas atbilst dominējošajam riska līmenim, palīdz nodrošināt kredītiestāžu noturību. Dažas nacionālās iestādes jau pastiprinājušas makroprudenciālo politiku, savukārt citas pašlaik pēta, vai iespējams īstenot makroprudenciālo politiku, lai novērstu ievainojamības. Makroprudenciālo rezervju saglabāšana vai turpmāka veidošana stiprinātu kredītiestāžu noturību un ļautu iestādēm atbrīvot šīs rezerves, riskiem materializējoties un negatīvi ietekmējot kredītiestāžu bilances. Tas savukārt stiprinātu kredītiestāžu spēju absorbēt zaudējumus, vienlaikus saglabājot kritiski svarīgu pakalpojumu sniegšanu reālajai tautsaimniecībai. Lai ierobežotu procikliskuma risku, makrouzraudzības politikas lēmumi būtu jāpieņem, ņemot vērā katras dalībvalsts konkrētās makrofinansālās prognozes un situāciju banku nozarē.
- (16) Būtu jāpievēršas arī finanšu stabilitātes riskiem ārpus banku sektora. Lai to panāktu, jānovērš nebanku finanšu iestāžu un uz tirgu balstītu finanšu iestāžu ievainojamības un jāpalielina to noturība. Ir ļoti svarīgi novērst likviditātes un finansēšanas grūtības NFS, kas piedalās enerģētikas atvasināto instrumentu tirgos. Tomēr nevajadzētu mīkstināt centralizēta klīringa prudenciālās prasības. Turklāt īpaša uzmanība būtu jāpievērš strukturālajām likviditātes ievainojamībām noteikta veida ieguldījumu fondos. Fondu pārvaldnieki būtu arī jā mudina vajadzības gadījumā izmantot likviditātes pārvaldības instrumentus. Turklāt apdrošināšanas kontekstā saspringtās mājsaimniecību bilances palielina apdrošināšanas līguma izbeigšanas risku, iespējams, palielinot aizsardzības plaisu, kā arī padarot būtisku likviditātes monitorēšanu.
- (17) Nodrošinot, ka to riska pārvaldības prakse pienācīgi atspoguļo riska vides pasliktināšanos, un ņemot vērā uzraudzības iestāžu norādījumus un gaidas, pašas nebanku finanšu iestādes var vēl vairāk stiprināt savu noturību un palīdzēt novērst to, ka īstenosies postoša riska scenāriji. Piemēram, attiecībā uz ieguldījumu fondiem tas nozīmē iespējamo pārmērīgo likviditātes neatbilstību vai aizņemto līdzekļu īpatsvara ciešu monitorēšanu un novēršanu; attiecībā uz centrālajiem darījumu partneriem (CDP), klīringa dalībniekiem un to klientiem tas nozīmē atvasināto instrumentu riska darījumu monitorēšanu, kā arī koncentrācijas riska un procikliskuma novēršanu vērtspapīru nodrošinājuma veidošanas praksē CDP, klīringa dalībnieku un to klientu ķēdē; un attiecībā uz apdrošinātājiem tas nozīmē īpašas uzmanības pievēršanu tirgus un likviditātes riskiem, kas varētu materializēties paaugstināta tirgus svārstīguma un lielas nenoteiktības gadījumā.

- (18) ESRK atkārtoti norādījusi⁽⁹⁾, ka instrumentu trūkums kavē iestāžu spēju novērst finanšu stabilitātes riskus ārpus banku sektora. Tā aicinājusi nodrošināt iestādes ar šādiem instrumentiem, piemēram, saistībā ar ieguldījumu fondu un apdrošinātāju prudenciālo noteikumu pārskatīšanu. Pašreizējā paaugstinātā riska vide to padara steidzamāku,

IR PIEŅĒMUSI ŠO BRĪDINĀJUMU.

1. IEDAĻA

Brīdinājums

Neraugoties uz pieaugošo ģeopolitisko un ekonomisko nenoteiktību, Savienības finanšu sistēma līdz šim izrādījusies noturīga. Tomēr Eiropas Sistēmisko risku kolēģija (ESRK) konstatējusi vairākus nopietnus riskus finanšu stabilitātei. Šie riski var materializēties vienlaicīgi, tādējādi mijiedarbojoties cits ar citu un savstarpēji pastiprinot to ietekmi. Kopš 2022. gada sākuma palielinājusies postoša riska scenāriju īstenošanās iespējamība, un to saasinājušas nesenās ģeopolitiskās norises. Šīs ģeopolitiskās norises ietekmē enerģijas cenas un piegādi, un tas nozīmē, ka uzņēmumiem un mājsaimniecībām atkal pieaug bilances spriedze. Turklāt inflācija, kas ir augstāka, nekā gaidīts, palielina finanšu nosacījumu stingrību, kas var pastiprināt spriedzi finanšu sektorā.

Izteikta ekonomiskās aktivitātes pasliktināšanās varētu izraisīt kredītriska atkārtotu pieaugumu laikā, kurā dažas kredītiestādes joprojām risina ar Covid-19 pandēmiju saistītās aktīvu kvalitātes problēmas, kas līdz šim bijušas ierobežotas apjomīgu publiskā atbalsta pasākumu dēļ. Joprojām pastāv nopietni riski finanšu stabilitātei, kas izriet no aktīvu cenu krasā krituma. Augošās hipotekārās procentu likmes un parāda apkalpošanas spējas pasliktināšanās mājsaimniecību reālo ienākumu krituma dēļ varētu radīt lejupvērstu spiedienu uz mājokļu cenām. Tas savukārt varētu izraisīt uzkrāto ciklisko risku materializēšanos nekustamā īpašuma tirgos. Turklāt palielinājusies liela mēroga kiberincidentu iespējamība, kas ietekmē finanšu sistēmu.

Ņemot vērā finanšu stabilitātes sistēmisko risku pieaugumu, ESRK uzskata, ka privātā sektora iestādēm, tirgus dalībniekiem un attiecīgajām iestādēm jāturpina gatavoties postoša riska scenāriju īstenošanai. Savienības finanšu sektora noturības saglabāšana vai uzlabošana joprojām ir būtiska, lai finanšu sistēma varētu turpināt atbalstīt reālo tautsaimniecību, īstenojoties finanšu stabilitātes riskam. Cieša koordinācija starp attiecīgajām iestādēm un riska pārvaldības pienācīga prakse attiecībā uz visiem finanšu sektoriem un tirgus dalībniekiem joprojām ir būtiska, lai efektīvi novērstu ievainojamības, vienlaikus izvairoties no tirgus sadrumstalotības un negatīvām ārējām sekām citām dalībvalstīm.

Kredītiestādes var darboties kā pirmā aizsardzības līnija, nodrošinot, ka to uzkrājumu veidošanas prakse un kapitāla plānošana pienācīgi ņem vērā paredzamos un neparedzētos zaudējumus, ko var izraisīt riska vides pasliktināšanās. Tas ietver pašu kapitāla prognožu proaktīvu un regulāru pielāgošanu saskaņā ar pamatscenāriju un nelabvēlīgajiem scenārijiem. Pēdējiem minētajiem būtu jāatspoguļo pietiekami konservatīvi un atjaunināti makroekonomiskie scenāriji, pieņemot, ka ilgstošos periodos pastāv nopietns, bet ticams stress. Turklāt, prognozējot un gatavojoties īstermiņa likviditātes riskiem, kredītiestādes nodrošina savu tūlītēju noturību, kādam no iepriekš minētajiem riskiem materializējoties.

Papildinot kredītiestāžu riska pārvaldības praksi, mikroprudenciālās un makroprudenciālās kapitāla rezerves, kas atbilst dominējošajam riska līmenim, palīdz nodrošināt banku sektora noturību. Makroprudenciālo rezervju saglabāšana vai turpmāka veidošana stiprinātu kredītiestāžu noturību un ļautu iestādēm atbrīvot šīs rezerves, riskiem materializējoties un negatīvi ietekmējot kredītiestāžu bilances. Vienlaikus, lai ierobežotu procikliskuma risku, makroprudenciālās politikas lēmumi būtu jāpieņem, ņemot vērā katras dalībvalsts konkrētās makrofinansālās prognozes un situāciju banku nozarē.

⁽⁹⁾ Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas Ieteikums ESRK/2017/6 (2017. gada 7. decembris) par ieguldījumu fondu likviditātes un sviras finansējuma riskiem (OV C 151, 30.4.2018., 1. lpp.). *Macroprudential policy beyond banking: an ESRB strategy paper*, 2016. gada 19. jūlijs; *ESRB response to the EIOPA Consultation Paper on the 2020 review of Solvency II*, 2020. gada 17. janvāris; un *Response Letter to a Consultation of the European Commission on the review of Solvency II*, 2020. gada 16. oktobris; pieejami ESRK interneta vietnē www.esrb.europa.eu

Būtu jāpievēršas arī finanšu stabilitātes riskiem ārpus banku sektora. Lai to panāktu, jānovērš nebanku finanšu iestāžu un uz tirgu balstītu finanšu iestāžu ievainojamības un jāpalielina to noturība. Ja makroprudenciālie instrumenti nav pieejami, iestādēm var nākties izmantot savas uzraudzības pilnvaras, lai mazinātu finanšu stabilitātes risku materializēšanās sekas un nodrošinātu, ka netiek apdraudēti tirgi. Attiecīgajām iestādēm būtu arī jāturpina cieši monitorēt riskus un vajadzības gadījumā jāuzlabo uzraudzības dialogs ar uzraudzītām nebanku finanšu iestādēm. Nodrošinot, ka to riska pārvaldības prakse pienācīgi atspoguļo paaugstinātos riskus, un ņemot vērā uzraudzības iestāžu norādījumus un gaidas, pašas nebanku finanšu iestādes var vēl vairāk stiprināt savu noturību.

Ārpus finanšu sektora jārisina arī nefinanšu sabiedrību, kas piedalās enerģijas atvasināto instrumentu tirgos, likviditātes problēmas. Tomēr tam nevajadzētu nozīmēt uzraudzības prasību atvieglošanu centralizētām klīringa sistēmām.

2. IEDAĻA

Definīcijas

Šajā brīdinājumā piemēro šādas definīcijas:

a) "attiecīgās iestādes" ir:

- ECB attiecībā uz uzdevumiem, kas tai uzticēti saskaņā ar Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013 ⁽⁶⁾ 4. panta 1. punktu, 4. panta 2. punktu un 5. panta 2. punktu;
- Eiropas Uzraudzības iestādes;
- nacionālās uzraudzības iestādes;
- norīkotās iestādes saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES ⁽⁷⁾ VII sadaļas 4. nodaļu vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 ⁽⁸⁾ 458. panta 1. punktu;

b) "Eiropas Uzraudzības iestādes" ir Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽⁹⁾, kopā ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽¹⁰⁾, un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 ⁽¹¹⁾;

⁽⁶⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

- c) “nacionālā uzraudzības iestāde” ir dalībvalsts kompetentā vai uzraudzības iestāde, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 40) apakšpunktā un Direktīvas 2013/36/ES 3. panta 1. punkta 36) apakšpunktā, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK ⁽¹²⁾ 13. panta 10) punktā, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/65/ES ⁽¹³⁾ 67. panta 1. punktā un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁴⁾ 22. panta 1. punktā.

Frankfurtē pie Mainas, 2022. gada 22. septembrī

ESRK Valdes vārdā –
ESRK sekretariāta vadītājs
Francesco MAZZAFERRO

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas jomā (Maksātpēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/ES un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).